

III. ACTUALITATE LEGISLATIVĂ

• ABSTRACT

In June 2023, several legislative acts were published in the Official Journal, among which we mention: ECHR judgment of 15 November 2022 in the case of Poienaru v. Romania (Application no. 43.744/17); Law no. 156/2023 on the organization of the activity for the prevention of child separation from the family; Decision of the Plenum of the Superior Council of Magistracy no. 103/2023 approving the Regulation on the graduation exam of the National Institute of Magistracy.

Moreover, in June, several legislative acts were amended, among which: Criminal Code; GEO no. 195/2002 on traffic on public roads; Law no. 514/2003 on the organisation and exercise of the profession of legal counsellor; Law no. 350/2001 on territorial and urban planning, Law no. 50/1991 on the authorisation of construction works; GEO no. 97/2005 on the registration, domicile, residence and identity documents of Romanian citizens; Framework Law no. 153/2017 on the salaries of staff paid from public funds; GEO 168/2022 on some fiscal-budgetary measures, extension of some deadlines, as well as for the modification and completion of some normative acts; GEO 53/2023 for the establishment of some measures on the salaries of staff in the national state education system.

Last but not least, the Official Gazette of June also published The ECHR judgment of 8 November 2022 in the Văleanu and Others v. Romania case (Application No. 59.012/17 and 29 other applications).

CODUL PENAL - MODIFICĂRI (LEGEA NR. 171/2023)

De Redacția Pro Lege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Legea nr. 286/2009 privind Codul penal (M. Of. nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modif. și compl. ult.)	Legea nr. 171/2023 pentru modificarea și completarea art. 226 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal	- introduce: art. 226 alin. (2 ¹) și (2 ²), alin. (4 ¹); - modifică: art. 226 alin. (4) – <i>partea introductivă</i> .

	(M. Of. nr. 532 din 15 iunie 2023)	
--	------------------------------------	--

În M. Of. nr. 532 din data de 15 iunie 2023 s-a publicat **Legea nr. 171/2023 pentru modificarea și completarea art. 226 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal.**

Redăm, în cele ce urmează, modificările aduse respectivului act normativ.

Art. 226 alin. (2¹) și (2²)

Noua reglementare

După alineatul (2) *se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:*

„(2¹) Divulgarea, difuzarea, prezentarea sau transmiterea, în orice mod, a unei imagini intime a unei persoane identificate sau identificabile după informațiile furnizate, fără consimțământul persoanei înfățișate, de natură să provoace acesteia o suferință psihică sau să aducă atingere imaginii sale, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2²) Prin imagine intimă se înțelege orice reproducere, indiferent de suport, a imaginii unei persoane nude, care își expune total sau parțial organele genitale, anusul sau zona pubiană sau, în cazul femeilor, și sânii, ori care este implicată într-un raport sexual sau act sexual”.

Art. 226 alin. (4)

Vechea reglementare

„(4) Nu constituie infracțiune fapta săvârșită:”

Noua reglementare

Partea introductivă a alineatului (4) *se modifică și va avea următorul cuprins:*

„(4) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută la alin. (1) și (2) săvârșită:”.

Art. 226 alin. (4¹)

Noua reglementare

După alineatul (4) *se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:*

„(4¹) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută la alin. (2¹) dacă făptuitorul surprinde săvârșirea unei infracțiuni sau contribuie la dovedirea săvârșirii unei infracțiuni”.

O.U.G. NR. 195/2002 PRIVIND CIRCULAȚIA PE DRUMURILE PUBLICE – MODIFICĂRI (LEGEA NR. 168/2023)

De Redacția Pro Lege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Ordonanța de urgență (O.U.G.) nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (M. Of. nr. 670 din 3 august 2006)	Legea nr. 168/2023 pentru modificarea O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (M. Of. nr. 521 din 13 iunie 2023)	- <i>modifică: art. 44 alin. (2); art. 108 alin. (1) lit. a), pct. 7.</i>

În M. Of. nr. 521 din 13 iunie 2023 s-a publicat **Legea nr. 168/2023 pentru modificarea O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Redăm, în cele ce urmează, modificările aduse respectivului act normativ.

Art. 44 alin. (2)

Vechea reglementare

„(2) În circulația pe autostrăzi, pe drumurile expres și pe cele naționale europene (E) conducătorii de autovehicule sunt obligați să folosească și în timpul zilei luminile de întâlnire.”

Noua reglementare

Alineatul (2) al articolului 44 **se modifică** și va avea următorul cuprins:

„(2) În circulația pe toate categoriile de drumuri publice conducătorii de autovehicule și tractoare agricole sau forestiere sunt obligați să folosească și în timpul zilei luminile de întâlnire sau luminile pentru circulația diurnă”.

Art. 108 alin. (1) lit. a), pct. 7

Vechea reglementare

(1) Săvârșirea de către conducătorul de autovehicul sau tramvai a uneia sau mai multor contravenții atrage, pe lângă sancțiunea amenzii, și aplicarea unui număr de puncte de penalizare, după cum urmează:

a) 2 puncte de penalizare pentru săvârșirea următoarelor fapte: (...)

7. nerespectarea obligației de a folosi luminile de întâlnire și pe timpul zilei, pe autostrăzi, drumuri expres și pe drumuri naționale europene (E);”

Noua reglementare

La articolul 108 alineatul (1) litera a), punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„7. nerespectarea obligației de a folosi și pe timpul zilei luminile de întâlnire sau luminile pentru circulația diurnă, pe toate categoriile de drumuri publice”.

HOTĂRÂREA CEDO DIN 8 NOIEMBRIE 2022 ÎN CAUZA VĂLEANU ȘI ALȚII ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI (CEREREA NR. 59.012/17 ȘI ALTE 29 DE CERERI)

De Redacția Pro Lege

Hotărârea CEDO din 8 noiembrie 2022 în Cauza Văleanu și alții împotriva României (Cererea nr. 59.012/17 și alte 29 de cereri)

În M. Of. nr. 561 din data de 22 iunie 2023 s-a publicat **Hotărârea CEDO din 8 noiembrie 2022 în Cauza Văleanu și alții împotriva României (Cererea nr. 59.012/17 și alte 29 de cereri)**.

Vă prezentăm, în continuare, dispozițiile respectivei hotărâri.

„În temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, privesc procedurile administrative și/sau judiciare inițiate de reclamânți în temeiul diverselor legi de restituire adoptate în România începând din 1991, în vederea obținerii restituirii sau a unor despăgubiri pentru proprietățile confiscate sau naționalizate de regimul comunist.

I. Contextul global

4. În urma instituirii regimului comunist în România în 1947, statul a naționalizat clădiri și terenuri agricole la scară largă. După căderea regimului comunist, statul a promulgat o serie de legi cu scopul de a acorda despăgubiri pentru încălcarea drepturilor de proprietate de către fostul regim (infra, pct. 5, 7 și 10).

5. Legile nr. 112/1995 și 10/2001 au consacrat principiul restituirii (emiterea de titluri de proprietate și reconstituirea dreptului de proprietate) pentru imobilele rezidențiale naționalizate și acordarea de despăgubiri în cazurile în care restituirea nu mai era posibilă. Legea nr. 18/1991 conferea foștilor proprietari și succesorilor acestora dreptul la restituirea parțială a terenurilor agricole. Cel mai important amendament la legea menționată a fost făcut prin Legea nr. 1/2000, care a ridicat plafonul la dreptul la 50 ha per persoană pentru terenurile arabile și 100 ha per persoană pentru terenurile agricole. Dacă restituirea nu era posibilă, beneficiarii aveau dreptul la despăgubiri.

6. Autoritățile competente responsabile cu evaluarea inițială a cererilor formulate în temeiul legislației privind restituirea bunurilor erau comisiile locale și regionale pentru aplicarea legilor menționate anterior.

7. Legea nr. 247/2005 a încercat să armonizeze procedurile administrative în ceea ce privește restituirea proprietăților reglementate de legile menționate și de legislația specială în ceea ce privește restituirea terenurilor agricole.

8. Rolul principal în punerea în aplicare a acestei legi a fost încredințat celor două structuri nou-create: Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, care a devenit în 2013 Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor (denumită în continuare „CNCI”), însărcinată în principal cu validarea și emiterea deciziilor de despăgubire, și Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților („ANPR”), responsabilă pentru monitorizarea și coordonarea la nivel național a aplicării și punerii în aplicare a legilor privind retrocedarea.

9. La 12 octombrie 2010, Curtea a adoptat o hotărâre-pilot în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României (nr. 30.767/05 și 33.800/06) în care evidenția deficiențele mecanismului de restituire, precizându-i statului pârât, în temeiul art. 46 din Convenție, că se impunea adoptarea unor noi măsuri în vederea prelucrării mai eficiente a cererilor de restituire.

10. La 20 mai 2013 a intrat în vigoare Legea nr. 165/2013, care stabilește diferitele proceduri disponibile pentru solicitanții care încercau soluționarea cererilor lor de restituire.

11. Pe baza observațiilor părților și a comentariilor privind noile căi de atac prevăzute de lege, la 29 aprilie 2014, Curtea a constatat, în Cauza Preda și alții împotriva României (nr. 9.584/02 și alte 7 cereri, pct. 134-140, 29 aprilie 2014) că mecanismul stabilit de noua lege oferea o serie de căi de atac efective, care trebuiau să fie epuizate de reclamanții ale căror capete de cerere priveau una dintre următoarele situații: coexistența unor titluri de proprietate concurente pentru același lot de teren agricol; anularea unui astfel de titlu în absența unei compensații; pronunțarea unei hotărâri definitive prin care se confirma dreptul la o despăgubire pentru confiscarea ilegală de către stat a oricăror tipuri de bunuri imobile, fără a li se stabili valoarea; neachitarea unei astfel de despăgubiri acordate printr-o hotărâre definitivă; și absența prelungită a unei decizii ca răspuns la o cerere de restituire.

12. De asemenea, Curtea a hotărât că legea nu prevedea nicio dispoziție de natură procedurală sau materială care să poată oferi o reparație în situațiile în care coexistau decizii definitive care pronunțau validitatea unor titlurilor de proprietate concurente pentru același imobil. Această concluzie specială a fost reafirmată în Cauza Dickmann și Gion împotriva României (nr. 10.346/03 și 10.893/04, 24 octombrie 2017).

13. Capetele de cerere formulate în prezentele cereri fac trimitere la constatările Curții în Cauza Preda și alții (citată anterior) cu privire la funcționarea generală a mecanismului stabilit de lege și ridică probleme cu privire la eficacitatea soluțiilor prezentate în aceasta. În special, reclamanții au susținut că termenele prevăzute de lege în ceea ce privește obligația autorităților de a executa deciziile definitive pronunțate în favoarea lor și/sau de a pronunța o decizie cu privire la cererile lor de despăgubire au expirat cu mult timp înainte; totodată, cei care primiseră deciziile de despăgubire la mulți ani de la intrarea în vigoare a legii au susținut că metoda de calculare a despăgubirilor, utilizând valorile din 2013 ale tranzacțiilor imobiliare, a făcut ca despăgubirea acordată să fie una derizorie. Unora dintre reclamanți le-au fost anulate titlurile de proprietate de către instanțele interne în beneficiul

unor terți considerați a avea un drept mai mare asupra proprietății, însă nu li s-a acordat nicio compensație sau altă formă de reparație. Reclamanții au susținut, în general, că incapacitatea prelungită a autorităților de a finaliza procedurile în ceea ce privește cererile lor, precum și lipsa totală sau caracterul inadecvat al despăgubirilor, inclusiv despăgubirea pentru foloase nerealizate la care aveau dreptul, au impus o sarcină excesivă și disproporționată la adresa lor.

(...)

II. Cadrul juridic

A. Prezentare generală a principalelor dispoziții legislative privind restituirea bunurilor imobile naționalizate înainte de 1989 sau, în lipsa restituirii, despăgubirea datorată

1. Legislația aplicabilă înainte de adoptarea de către Curte a cauzei-pilot. Principalele dispoziții legislative relevante pentru prezenta cauză sunt descrise în *Străin și alții împotriva României* (nr. 57.001/00, pct. 19-23, CEDO 2005-VII); *Păduraru împotriva României* [nr. 63.252/00, pct. 23-53, CEDO 2005-XII (extrase)]; *Maria Atanasiu și alții* (citată anterior, pct. 44-67); și *Preda și alții* (citată anterior, pct. 68-69).

2. Legea nr. 165/2013 adoptată ca răspuns la cauza-pilot

III. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1 considerat separat sau coroborat cu art. 6 din Convenție

185. Reclamanții au susținut că imposibilitatea de a redobândi posesia asupra proprietăților lor naționalizate în mod ilegal sau de a obține despăgubiri, în pofida deciziilor care le recunoscuseră drepturile de proprietate sau a dreptului de a obține pronunțarea unei decizii privind cererile de restituire, a constituit o încălcare a dreptului lor la respectarea bunurilor, în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Unii dintre reclamanți s-au plâns, de asemenea, în temeiul art. 6 din Convenție, de neexecutarea hotărârilor pentru o perioadă lungă de timp.

186. Curtea consideră că principala problemă juridică ridicată de prezenta cauză, și anume eficacitatea mecanismului de restituire, privește în esență drepturile de proprietate ale reclamanților. Examinarea acestei probleme ar trebui să abordeze exclusiv aspectele ridicate în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, prin urmare, nefiind necesar să se examineze capetele de cerere și din perspectiva art. 6 § 1 din Convenție, ale cărui cerințe, date fiind circumstanțele speciale ale speței, au fost absorbite de cele ale capătului de cerere precedent (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Zammit și Attard Cassar împotriva Maltei*, nr. 1.046/12, pct. 29, 30 iulie 2015).

(...)

(c) Concluzii cu privire la admisibilitate

204. Curtea observă că celelalte capete de cerere formulate în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 nu sunt nici vădit nefondate, nici inadmisibile pentru alte motive enumerate la art. 35 din Convenție. Prin urmare, trebuie să fie declarate admisibile.

(...)

IV. Cu privire la alte pretinse încălcări ale Convenției

264. În sfârșit, unii dintre reclamanți s-au plâns în temeiul art. 6, 13 și 14 din Convenție și al art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție cu privire fie la durata procedurilor interne, la valoarea despăgubirilor, fie la lipsa unei căi de atac efective pentru revendicările lor în materie de proprietate.

265. Curtea a examinat cu atenție toate aceste capete de cerere. În lumina tuturor elementelor aflate la dispoziția sa și în măsura în care este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele invocate și care au făcut deja obiectul evaluării sale în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 (supra, pct. 262), Curtea constată că acestea nu indică nicio aparentă încălcare a drepturilor și a libertăților stabilite în Convenție sau în protocoalele la aceasta.

266. Rezultă că aceste capete de cerere sunt în mod vădit nefondate și trebuie respinse în conformitate cu art. 35 § 3 lit. a) și § 4 din Convenție.

V. Cu privire la aplicarea art. 46 din Convenție

(...)

VI. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

A. Prejudiciu

275. Toți reclamanții au solicitat executarea hotărârilor pronunțate în favoarea lor și restituirea imobilelor la care sunt îndreptățiți. O parte dintre reclamanți au prezentat rapoarte de evaluare întocmite de experți privind imobilul solicitat și/sau lipsa de folosință corespunzătoare la care au pretins că sunt îndreptățiți.

276. Guvernul a prezentat observații în replică. Evaluarea Guvernului s-a bazat pe criteriile stabilite de lege, în special grilele notariale din 2013, atunci când acestea furnizau informații relevante și credibile care permiteau o estimare a valorii imobilului.

B. Cheltuieli de judecată

277. O parte dintre reclamanți fie nu au formulat cereri pentru rambursarea cheltuielilor de judecată, fie nu au reușit să le justifice. În consecință, Curtea nu consideră că există vreun motiv pentru a le acorda vreo sumă cu acest titlu (a se vedea tabelul anexat).

278. În ceea ce privește cererile formulate de restul reclamanților, având în vedere actele aflate la dispoziția sa și jurisprudența sa, inclusiv cea referitoare la acordurile privind onorariul corespunzător unei obligații de rezultat (a se vedea, de exemplu, *Saghatelyan împotriva Armeniei*, nr. 7.984/06, pct. 61-62, 20 octombrie 2015), care sunt legale în temeiul dreptului intern, Curtea consideră că este rezonabil să acorde sumele indicate în tabelul anexat, acoperind cheltuielile pentru toate tipurile de cheltuieli (a se vedea, de exemplu, *Ana Ionescu și alții*, citată anterior, pct. 44-45).

C. Dobânzi moratorii

279. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal, practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale.

Hotărârea Curții:

1. decide să conexeze cererile;
2. decide să radieze de pe rol cererile nr. 40.167/18 și 25.811/19;
3. declară capetele de cere formulate în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție privind neexecutarea hotărârilor pronunțate în favoarea reclamantilor și privind eficacitatea mecanismului de restituire admisibile, iar restul capetelor de cerere inadmisibile;
4. hotărăște că a fost încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;
5. hotărăște că, în ceea ce privește prejudiciul material rezultat din încălcările constatate, nu se poate pronunța cu privire la problema reparației echitabile și, în consecință,
 - a) rezervă pronunțarea cu privire la acest aspect;
 - b) invită Guvernul și reclamantii să prezinte, în termen de trei luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, propriile observații scrise cu privire la aspectul respectiv și, în special, să informeze Curtea cu privire la orice acord la care ar putea ajunge;
 - c) rezervă pronunțarea privind procedura ulterioară și delegă președintelui Camerei competența de soluționare, în cazul în care este necesar;
6. hotărăște
 - a) că statul pârât trebuie să plătească reclamantului, în termen de trei luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, sumele indicate în tabelul anexat, plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit, pentru prejudiciul moral și pentru cheltuielile de judecată;
 - b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;
7. respinge cererile reclamantilor de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere, în ceea ce privește prejudiciul material și cheltuielile de judecată.

LEGEA NR. 514/2003 PRIVIND ORGANIZAREA ȘI EXERCITAREA PROFESIEI DE CONSILIER JURIDIC - MODIFICĂRI (LEGEA NR. 161/2023)

De Redacția Pro Lege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic (M. Of. nr. 867 din 5 decembrie 2003, cu modif. și compl. ult.)	Legea nr. 161/2023 pentru modificarea art. 11 lit. a) din Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic (M. Of. nr. 495 din 7 iunie 2023)	- <i>modifică: art. 11 lit. a).</i>

În M. Of. nr. 495 din 7 iunie 2023 s-a publicat **Legea nr. 161/2023 pentru modificarea art. 11 lit. a) din Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic.**

Redăm, în cele ce urmează, modificările aduse actului normativ.

Art. 11 lit. a)

Vechea reglementare

„a) *activitatea didactică universitară și de cercetare juridică, activitatea literară, culturală și publicistică nesalarizată;*”

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 11 lit. a) se modifică** și va avea următorul cuprins:

„a) *activitatea didactică preuniversitară, universitară și de cercetare juridică, activitatea literară, culturală și publicistică nesalarizată*”.

LEGEA NR. 350/2001 PRIVIND AMENAJAREA TERITORIULUI ȘI URBANISMUL. LEGEA NR. 50/1991 PRIVIND AUTORIZAREA EXECUTĂRII LUCRĂRILOR DE CONSTRUCȚII - MODIFICĂRI (LEGEA NR. 166/2023)

De Redacția Pro Lege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul (M. Of. nr. 373 din 10 iulie 2001) Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții (M. Of. nr. 933 din 13 octombrie 2004)	Legea nr. 166/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, precum și pentru completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții (M. Of. nr 498 din 7 iunie 2023)	<i>- modificări: Legea nr. 350/2001: art. 65 alin. (1);</i> <i>- introduce: Legea nr. 350/2001: art. 31¹ alin. (1¹) și (1²);</i> <i>Legea nr. 50/1991: art. 2 alin. (4) lit. f), art. 7 alin. (1⁷), art. 11¹ lit. i).</i>

În M. Of. nr 498 din 7 iunie 2023 s-a publicat **Legea nr. 166/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, precum și pentru completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții.**

Redăm, în cele ce urmează, modificările și completările aduse respectivelor acte normative.

Legea nr. 350/2001

Art. 31¹ alin. (1¹) și (1²)

Noua reglementare

La articolul 31¹, după alineatul (1) **se introduc** două noi alineate, alineatele (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), dreptul de construire se acordă și în lipsa documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism aprobate pentru lucrări de

construire a capacităților de producere și stocare a energiei electrice și a hidrogenului din surse regenerabile situate în intravilanul și extravilanul localităților, inclusiv stații de transformare, cabluri și instalațiile pentru racordarea acestora la rețeaua electrică de interes public.

(1²) În situația în care pe același imobil reglementat de un certificat de urbanism se pot construi mai multe obiective de investiții, sunt aplicabile prevederile art. 7 alin. (17) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

Art. 65 alin. (1)

Vechea reglementare

„(1) În absența Planului de amenajare a teritoriului județean și a Planului urbanistic general aprobate, pe teritoriile aferente se pot realiza investiții în construcții, lucrări tehnicoedilitare, precum și orice alte investiții urbane numai pe baza unui plan urbanistic zonal aprobat potrivit legii și cu respectarea Regulamentului general de urbanism”.

Noua reglementare La articolul 65, alineatul (1) **se modifică** și va avea următorul cuprins:

„(1) În absența Planului de amenajare a teritoriului județean și a Planului urbanistic general aprobate, pe teritoriile aferente se pot realiza investiții în construcții, lucrări tehnico-edilitare, precum și orice alte investiții urbane numai pe baza unui plan urbanistic zonal aprobat potrivit legii și cu respectarea Regulamentului general de urbanism, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege, precum și de alte acte normative în vigoare”.

Legea nr. 50/1991

Art. 2 alin. (4) lit. f)

Noua reglementare

La articolul 2 alineatul (4), după litera e) **se introduce** o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) lucrări de construire a capacităților de producere și stocare a energiei electrice și a hidrogenului din surse regenerabile situate în intravilanul și extravilanul localităților, inclusiv stații de transformare, cabluri și instalațiile pentru racordarea acestora la rețeaua electrică de interes public”.

Art. 7 alin. (1⁷)

Noua reglementare

La articolul 7, după alineatul (1⁶) **se introduce** un nou alineat, alin. (1⁷), cu următorul cuprins:

„(1⁷) În măsura în care lucrările de construcții vizează realizarea mai multor obiective de investiții pe același teren, la cererea expresă a solicitantului, se poate emite câte o autorizație de construire pentru fiecare obiectiv de investiții, în baza aceluiași certificat de urbanism obținut pentru terenul aferent, cu condiția delimitării acestor obiective în documentația tehnică menționată la alin. (1) lit. c)”.

Art. 11¹ lit. i)**Noua reglementare**

La articolul 11¹, după litera h) se introduce o nouă literă, lit. i), cu următorul cuprins:

„i) lucrări de construire a capacităților de producere și stocare a energiei electrice și a hidrogenului din surse regenerabile situate în intravilanul și extravilanul localităților, inclusiv stații de transformare, cabluri și instalațiile pentru racordarea acestora la rețeaua electrică de interes public”.

HOTĂRÂREA CEDO DIN 15 NOIEMBRIE 2022 ÎN CAUZA POIENARU ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI (CEREREA NR. 43.744/17)

De Redacția Pro Lege

Hotărârea CEDO din 15 noiembrie 2022 în Cauza Poienaru împotriva României (Cererea nr. 43.744/17)

În M. Of. nr. 556 din data de 21 iunie 2023 s-a publicat **Hotărârea CEDO din 15 noiembrie 2022 în Cauza Poienaru împotriva României (Cererea nr. 43.744/17)**.

Vă prezentăm, în continuare, dispozițiile respectivei hotărâri.

„1. Reclamantul, la momentul faptelor având funcția de consilier superior în cadrul Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (denumită în continuare «APIA»), instituție publică ce gestionează fonduri publice, inclusiv fonduri de la bugetul Uniunii Europene, a început în 2008 să scrie pe un blog personal găzduit într-un portal internet care colecta informații privind finanțarea întreprinderilor private și publice.

(...)

7. Reclamantul a contestat în instanță destituirea sa, susținând că articolele publicate în cauză intră sub incidența Legii nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii. A invocat, de asemenea, libertatea de exprimare garantată de Constituție. A susținut că articolele publicate în litigiu se refereau la anumite disfuncționalități în activitatea instituției, fără ca acestea să constituie un atac la imaginea instituției sau a colegilor săi și că era nejustificată sancțiunea aplicată – care era cea mai severă dintre cele prevăzute de lege.

8. Printr-o decizie civilă definitivă din 2 noiembrie 2016, comunicată reclamantului la 14 decembrie, Curtea de Apel Cluj a menținut sentința civilă din 9 martie 2016 pronunțată de Tribunalul Cluj, care a respins contestația reclamantului, considerând că destituirea din funcție a fost legală. Potrivit curții de apel, reclamantul, prin publicarea articolelor denigratoare, atât pe blogul său, cât și în presa scrisă, a exprimat aprecieri neconforme cu realitatea, care nu au fost dovedite și care au adus astfel prejudicii imaginii instituției și funcției directorului executiv. În hotărârile judecătorești interne nu s-a făcut nicio referire la afirmațiile concrete extrase din articolele sale. Partea relevantă din decizia civilă a curții de apel are următorul cuprins:

«Reclamantul a publicat pe blogul său personal articole referitoare la angajările pe posturile temporar vacante în cadrul instituției invocând nenumărate nereguli, plasând sub

semnul întrebării corectitudinea recrutării funcționarilor publici în instituția respectivă, aducând prejudicii de imagine instituției și funcționarilor care își desfășoară activitatea în cadrul acesteia. De asemenea, a făcut referire la prestația directorului executiv, făcând aprecieri care i-au perturbat grav imaginea și i-au subminat poziția de conducere pe care o deținea în cadrul instituției».

9. Constatând că acest capăt de cerere nu este în mod vădit nefondat și că nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate în sensul art. 35 din Convenție, Curtea îl declarată admisibil.

(...)

17. În continuare, Curtea constată că instanțele judecătorești naționale și-au axat analiza în principal pe consecințele negative pe care afirmațiile în litigiu le-au avut asupra «imaginii» directorului APIA, pe de o parte, și, pe de altă parte, pe faptul că reclamantul nu și-a dovedit afirmațiile (a se vedea, *mutatis mutandis*, Skudayeva împotriva Rusiei, nr. 24.014/07, pct. 36, 5 martie 2019). În ceea ce privește acest din urmă aspect, instanțele respective au menționat că reclamantul nu făcuse decât să își exprime îndoielile, «plasând sub semnul întrebării corectitudinea recrutării funcționarilor publici în instituția respectivă» (a se vedea supra, pct. 8). Procedând astfel, instanțele nu au făcut nicio diferență între declarațiile de fapt și judecățile de valoare. O astfel de abordare este în sine incompatibilă cu principiile care decurg din art. 10 din Convenție (Gheorghe-Florin Popescu, citată anterior, pct. 32 și jurisprudența citată acolo).

18. În plus, Curtea observă că afirmațiile făcute de reclamant în articolul publicat la 10 noiembrie 2010 și intitulat «5-4. Ca la teatru!», menționat în raportul din 27 ianuarie 2011 întocmit de Comisia de disciplină constituită la nivelul APIA (a se vedea supra, pct. 6), la fel ca în cele două articole anterioare, se referă la nereguli în recrutarea anumitor funcționari, numirea în funcțiile de director și în gestionarea de către APIA a fondurilor publice, inclusiv a celor de la bugetul Uniunii Europene (a se vedea supra, pct. 4). Prin urmare, consideră că acestea sunt chestiuni de interes public (Aurelian Oprea, citată anterior, pct. 61-64 și 69).

19. Având în vedere obligația de loialitate și de discreție care le incumbă funcționarilor, Curtea constată că, înainte de publicarea articolelor în litigiu, reclamantul a adus la cunoștința organelor de conducere superioare relele practici observate în serviciul său, fără a obține însă un răspuns concret din partea acestora (a se vedea supra, pct. 2).

20. În fine, nu se contestă faptul că sancțiunea de destituire din funcție aplicată reclamantului era cea mai severă dintre sancțiunile posibile în speță.

21. Având în vedere cele de mai sus, Curtea consideră că instanțele naționale nu au pus în balanță în mod corespunzător diferitele interese aflate în joc în conformitate cu criteriile stabilite în jurisprudența sa și că acestea nu au prezentat motive pertinente și suficiente pentru a justifica ingerința în exercitarea dreptului reclamantului la libertatea de exprimare.

Prin urmare, a fost încălcat art. 10 din Convenție.

Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

22. Reclamantul solicită 10.000 de euro (EUR) pentru prejudiciul moral pe care consideră că l-a suferit și 3.000 de lei românești pentru cheltuielile de judecată pe care susține că a trebuit să le suporte în cadrul procedurii în fața Curții.

23. Guvernul consideră că o eventuală constatare a unei încălcări constituie în sine o reparație echitabilă suficientă pentru prejudiciul moral eventual suferit de reclamant.

24. Curtea acordă reclamantului 7.500 EUR pentru prejudiciul moral, plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit pentru această sumă.

25. Ținând seama de documentele aflate în posesia sa și de jurisprudența sa, Curtea consideră rezonabil să acorde reclamantului suma de 600 EUR cu titlu de cheltuieli de judecată ocazionate de procedura desfășurată în fața sa, plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit”.

Hotărârea Curții:

1. declară cererea admisibilă;
2. hotărăște că a fost încălcat art. 10 din Convenție;
3. hotărăște:

a) că statul pârât trebuie să plătească reclamantului, în termen de trei luni, următoarele sume, care trebuie convertite în moneda statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății:

(i) 7.500 EUR (șapte mii cinci sute de euro), plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit pentru această sumă, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral;

(ii) 600 EUR (șase sute de euro), plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit de reclamant, pentru cheltuielile de judecată;

b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;

4. respinge cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.

O.U.G. NR. 97/2005 PRIVIND EVIDENȚA, DOMICILIUL, REȘEDIȚA ȘI ACTELE DE IDENTITATE ALE CETĂȚENILOR ROMÂNI - MODIFICĂRI (LEGEA NR. 162/2023)

De Redacția Pro Lege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
O.U.G. nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români (rep. M. Of. nr. 719 din 12 octombrie 2011; cu modif. și compl. ult.)	Legea nr. 162/2023 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români (M. Of. nr. 496 din 7 iunie 2023)	- <i>modificări</i> : art. 36, art. 39 alin. (1); - <i>introduce</i> : art. 14 alin. (1 [^] 1), art. 28 alin. (4)-(7), art. 31 alin. (3).

În M. Of. nr. 496 din 7 iunie 2023 s-a publicat **Legea nr. 162/2023 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români.**

Redăm, în cele ce urmează, modificările și completările aduse respectivului act normativ.

Art. 36

Vechea reglementare

„(1) Evidența locatarilor prin cartea de imobil se ține în următoarele categorii de imobile care dispun de mai multe unități locative, astfel cum acestea sunt definite de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

- a) destinate cazării în comun;
- b) care servesc total sau parțial ca locuință.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu sunt aplicabile locatarilor imobilelor situate în incinta unităților militare, a sediilor misiunilor diplomatice și a oficiilor consulare

sau locuințelor destinate exclusiv personalului acestora, precum și, după caz, membrilor familiilor și persoanelor aflate în îngrijirea acestora.”

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 36 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 36

Persoana care găzduiește o altă persoană care nu are înscrisă în actul de identitate adresa la care locuiește efectiv după trecerea termenului prevăzut la art. 31 alin. (1) are obligația de a se prezenta împreună cu aceasta la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor de la locul unde este situat imobilul, în vederea exprimării consimțământului de primire în spațiu, făcând excepție persoanele prevăzute la art. 32 alin. (2) lit. a).”

Art. 39 alin. (1)

Vechea reglementare

„(1) Persoanele care își schimbă domiciliul sau își stabilesc reședința sunt obligate să ceară înscrierea în cartea de imobil la noua locuință în termen de 15 zile de la mutare.”

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 39 alin. (1) se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 39

(1) Persoanele care, din diferite motive, locuiesc la alte adrese decât cea din actul de identitate sunt obligate să solicite la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor schimbarea domiciliului sau înscrierea mențiunii privind stabilirea reședinței în termen de 15 zile de la mutare și să ceară înscrierea în cartea de imobil.”

Art. 14 alin. (1[^]1)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **după art. 14 se introduce un nou alineat, alin. (1[^]1)**, cu următorul cuprins:

„(1[^]1) De la data realizării condițiilor tehnice pentru eliberarea cărții electronice de identitate, cererea pentru eliberarea cărții electronice de identitate se soluționează de către orice serviciu public comunitar de evidență a persoanelor, indiferent de locul de domiciliu sau de reședință al persoanei fizice.”

Art. 28 alin. (4)-(7)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **la art. 28, după alin. (3) se introduc patru noi alineate, alin. (4)-(7)**, cu următorul cuprins:

„(4) Nu poate fi înscrisă în actul de identitate adresa de domiciliu dacă în RNEP sunt înregistrate mai mult de 10 persoane la adresa respectivă.”

(5) *Limita prevăzută la alin. (4) nu se aplică în cazul titularului unui drept locativ asupra imobilului situat la adresa membrilor familiei extinse și al situațiilor prevăzute la art. 34 alin. (1).*

(6) *În sensul prezentei ordonanțe de urgență a Guvernului, prin familie extinsă se înțelege titularul dreptului locativ, soțul/soția acestuia, rudele titularului dreptului locativ ori ale soțului/soției în linie dreaptă, precum și cele în linie colaterală până la al patrulea grad inclusiv.*

(7) *În cazul persoanelor defavorizate care nu pot face dovada adresei de domiciliu, aceasta se înscrie în baza adevărului eliberate de unitatea administrativ-teritorială, din care rezultă adresa la care se stabilește domiciliul."*

Art. 31 alin. (3)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **la art. 31, după alin. (2) se introduce un nou alineat, alin. (3)**, cu următorul cuprins:

„(3) Nu poate fi înscrisă în actul de identitate mențiunea privind reședința, dacă în RNEP sunt înregistrate mai mult de 10 persoane la adresa respectivă. Prevederile art. 28 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.”

ORGANIZAREA ACTIVITĂȚII DE PREVENIRE A SEPARĂRII COPILULUI DE FAMILIE (LEGEA NR. 156/2023)

De *Redacția Pro Lege*

Actul publicat în Monitorul Oficial	Sumar
Legea nr. 156/2023 privind organizarea activității de prevenire a separării copilului de familie (M. Of. nr. 484 din 31 mai 2023)	Prezenta lege reglementează cadrul legal privind organizarea activității de prevenire a separării copilului de familie.

În M. Of. nr. 484 din 31 mai 2023 s-a publicat **Legea nr. 156/2023 privind organizarea activității de prevenire a separării copilului de familie.**

Redăm, în cele ce urmează, cele mai importante dispoziții din conținutul acestui act normativ.

Structura

Capitolul I: Dispoziții generale și definiții

Capitolul II: Instituții și servicii cu atribuții în activitatea de prevenire a separării copilului de familie

Capitolul III: Observatorul național al copilului

Capitolul IV: Finanțarea activității de prevenire a separării copilului de familie

Capitolul V: Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 2

Activitatea de prevenire a separării copilului de familie are la bază următoarele coordonate:

a) promovarea principiului interesului superior al copilului și a respectării drepturilor copilului;

b) promovarea bunăstării sociale, spirituale și morale, a sănătății fizice și mentale, sub orice formă și prin orice mijloace pentru copilul expus riscului de separare de familie;

c) promovarea, cu prioritate, a valorilor familiale, a menținerii în familie a copilului expus riscului de separare și integrarea lui în comunitate;

d) participarea copilului, în funcție de vârsta și gradul de maturitate, și a familiei la deciziile care îl privesc.

(...)

Art. 4

(1) Copilul este considerat în risc de separare de familie dacă familia care se ocupă cu creșterea și îngrijirea lui se confruntă cu una sau multe dintre următoarele situații:

a) situația economică și condițiile de locuit precare existente în mediul său familial și/sau în comunitate, respectiv situație de risc de sărăcie monetară sau sărăcie extremă;

b) starea de sănătate precară a unuia sau a mai multor membri ai familiei, inclusiv dizabilitatea acestora;

c) mediul abuziv, violent existent în familie și comportamentele la risc care pot afecta negativ relațiile dintre adulți, copii și dintre adulți și copii.

(2) Copilul este considerat a fi în risc de separare și în anumite situații de vulnerabilitate cu care se confruntă, cum ar fi comportamentul delincvent, părăsirea repetată a domiciliului, consumul de alcool și de droguri, tentativă de suicid și abandonul școlar, chiar dacă familia care se ocupă de creșterea și îngrijirea lui nu se confruntă cu niciuna dintre situațiile prevăzute la alin. (1).

(...)

Art. 6

(1) Pentru stabilirea situației de risc de separare în care se află copilul trebuie analizate, cu prioritate, următoarele aspecte:

a) caracterul permanent sau ocazional al situației de risc, respectiv necesitatea de a face distincție între dificultățile temporare în ceea ce privește creșterea și îngrijirea copilului, susceptibile de a fi ameliorate într-o perioadă de timp rezonabilă, și dificultățile majore care necesită o abordare susținută pe termen lung;

b) nivelul de dezvoltare fizică, psihologică, de educație și sănătate, de securitate și stabilitate ale copilului, apartenența lui la familie și relațiile intra-familiale;

c) capacitatea părinților de înțelegere a riscului la care este expus copilul, gradul lor de mobilizare și de acceptare a propunerilor de sprijin, precum și abilitățile parentale.

(2) Evaluarea situației de risc a unui copil se realizează de către serviciul public de asistență socială de la domiciliul copilului și constă în următoarele 3 niveluri de analiză:

a) acoperirea nevoilor esențiale/de bază, fizice, afective, intelectuale și sociale pentru dezvoltarea copilului, menținerea stării de sănătate și asigurarea securității sale fizice, a moralității și autonomiei specifice vârstei sale;

b) calitatea relațiilor copilului cu părinții și capacitatea acestora de a se mobiliza în interesul copilului;

c) impactul contextului familial și al mediului social asupra situației și dezvoltării copilului.

(...)

Art. 11

Asistenții sociali desemnați potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (2), respectiv compartimentele specializate îndeplinesc următoarele atribuții principale:

a) organizează întâlniri semestriale între angajații direcției generale de asistență socială și protecția copilului și asistenții sociali, respectiv responsabilii de caz de la nivelul serviciului public de asistență socială;

b) furnizează serviciului public de asistență socială informații cu privire la atribuțiile, organigrama direcției generale de asistență socială și protecția copilului și serviciile organizate la nivelul direcției, persoanele responsabile cu coordonarea activității de la nivel local și datele de contact ale acestora;

c) asigură legătura dintre serviciul public de asistență socială și celelalte compartimente ale direcției generale de asistență socială și protecția copilului, precum și cu alte direcții generale de asistență socială și protecția copilului;

d) facilitează colaborarea serviciului public de asistență socială și protecție a copilului cu inspectoratul școlar județean, cu direcția de sănătate publică județeană și a municipiului București, cu agenția județeană pentru plăți și inspecție socială, cu agenția județeană pentru ocuparea forței de muncă;

e) îndrumă metodologic reprezentanții serviciului public de asistență socială de la nivel local în activitatea lor curentă de prevenire a separării copilului de familie. În acest sens fiecare responsabil efectuează trimestrial cel puțin o deplasare în fiecare unitate administrativ-teritorială;

f) pot însoți reprezentantul serviciului public de asistență socială de la nivel local, la solicitarea expresă și temeinic motivată a acestuia, la efectuarea vizitelor în teren, atunci când situația o impune;

g) facilitează colaborarea între serviciile publice de asistență socială, precum și cu organizațiile neguvernamentale care funcționează la nivelul județului;

h) coordonează metodologic serviciul public de asistență socială în activitatea de identificare a nevoilor de formare continuă a personalului, a cursurilor de formare continuă și a surselor de finanțare pentru acestea;

i) coordonează metodologic serviciul public de asistență socială în activitatea de înființare și organizare a serviciilor sociale comunitare pentru copii și familie, precum și de identificare a oportunităților de schimb de experiență cu alte comunități pe această temă;

j) sprijină conducerea serviciului public de asistență socială în activitatea de elaborare a strategiilor și planurilor de acțiune locale, corelate cu strategia județeană.

(...)

Art. 16

(1) Se înființează Observatorul național al copilului, denumit în continuare *Observatorul copilului*, care este un modul din cadrul unui sistem informatic dezvoltat și administrat de Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, denumită în continuare ANPDCA.

(2) Observatorul copilului reprezintă ansamblul activităților desfășurate cu mijloace informatice pentru înregistrarea de către autoritățile administrației publice locale a copiilor aflați în situație de risc de separare de familie.

(3) Din punctul de vedere al structurilor organizaționale și al rolurilor, în cadrul Observatorului copilului activitatea de evidență a copiilor aflați în situație de risc este organizată astfel:

a) ANPDCA gestionează, administrează și actualizează în sistemul informatizat evidența copiilor aflați în situație de risc, cu reședința obișnuită în România, asigurând organizarea, coordonarea și controlul metodologic al activității serviciilor publice de asistență socială;

b) direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului coordonează și îndrumă metodologic la nivel județean și, după caz, de sector al municipiului București activitatea de înregistrare a copiilor aflați în situație de risc;

c) serviciile publice de asistență socială de la nivelul comunelor, orașelor și municipiilor gestionează și actualizează evidența copiilor aflați în situații de risc, cu domiciliul sau reședința în unitatea administrativ-teritorială respectivă.

(...)

Art. 23

(1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

a) nerespectarea obligației prevăzute la art. 7 alin. (1);

b) nerespectarea obligației prevăzute la art. 7 alin. (7);

c) nerespectarea obligației prevăzute la art. 14 alin. (2) lit. a).

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunii se fac de către persoanele împuternicite din cadrul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și din agențiile teritoriale pentru plăți și inspecție socială.

(4) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări, prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

APROBAREA REGULAMENTULUI PRIVIND EXAMENUL DE ABSOLVIRE A INSTITUTULUI NAȚIONAL AL MAGISTRATURII (HPCSM NR. 103/2023)

De Redacția Pro Lege

Actul publicat în Monitorul Oficial	Preambul	Sumar
Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii (HPCSM) nr. 103/2023 pentru aprobarea Regulamentului privind examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii (M. Of. nr. 578 din 27 iunie 2023)	În temeiul: – art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, – art. 23 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii. Având în vedere: – art. 71 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 192/2021.	Se aprobă Regulamentul privind examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii.

În M. Of. nr. 578 din 27 iunie 2023 s-a publicat **Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii (HPCSM) nr. 103/2023 pentru aprobarea Regulamentului privind examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii.**

Redăm, în cele ce urmează, dispozițiile regăsite în respectivul act normativ.

Art. 1

Se aprobă Regulamentul privind examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Anexă

Regulamentul privind examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii

Structură

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

CAPITOLUL II: Testul psihologic

CAPITOLUL III: Organizarea și desfășurarea examenului de absolvire a Institutului Național al Magistraturii

CAPITOLUL IV: Dispoziții finale

(...)

Art. 3

(1) Testarea psihologică constă în susținerea unui test scris și a unui interviu.

(2) Testarea psihologică se realizează în baza Metodologiei privind organizarea și desfășurarea testării psihologice, care se aprobă de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, și se publică pe pagina de internet a Institutului Național al Magistraturii.

(3) În vederea testării psihologice și a soluționării contestațiilor, comisia de testare psihologică și comisia de reexaminare psihologică au acces la raportul întocmit ca urmare a testării psihologice realizate la admiterea la Institutul Național al Magistraturii.

(4) Rezultatele testării psihologice sunt concretizate într-un raport, care cuprinde profilul psihologic al fiecărui auditor de justiție, precum și calificativul „apt” sau „inapt”.

(5) În vederea publicării rezultatelor testării psihologice, fiecărui auditor de justiție îi este atribuit un cod alcătuit dintr-o literă și 4 cifre. Calificativul acordat se aduce la cunoștință prin publicarea pe pagina din internet a Institutului Național al Magistraturii.

(6) Împotriva calificativului „inapt” candidatul poate face contestație, în termen de 24 de ore de la publicarea rezultatelor, care va fi soluționată de comisia prevăzută la art. 2 alin. (3).

(7) Reexaminarea psihologică se realizează prin reevaluarea testului scris, aplicarea unui nou test scris și susținerea unui nou interviu.

(8) Calificativul acordat de comisia de reexaminare psihologică în urma soluționării contestației este definitiv și se publică în condițiile alin. (5).

Art. 4

(1) Pot susține examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii doar auditorii de justiție care au obținut calificativul „apt” potrivit art. 3 alin. (4) sau (8).

(2) Auditorii care au obținut calificativul „inapt” nu sunt obligați la restituirea bursei și a cheltuielilor de școlarizare.

Art. 5

(1) Examenul de absolvire constă în susținerea unei probe scrise, distincte pentru grupele de judecători, respectiv procurori, constând în redactarea de lucrări scrise, la:

- a) drept civil și drept procesual civil;
- b) drept penal și drept procesual penal;
- c) etică și organizare judiciară.

(2) Data examenului se propune de Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii și se aprobă prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, odată cu aprobarea programului de formare inițială. Calendarul de desfășurare, tematica și bibliografia examenului se propun de Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii și se aprobă prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cu cel puțin 60 de zile înainte de data examenului de absolvire.

(...)

Art. 15

(1) Anterior numirii lor ca judecători sau procurori stagieri, absolvenții Institutului Național al Magistraturii sunt verificați sub aspectul îndeplinirii cerinței de a avea o bună reputație, în conformitate cu dispozițiile art. 2 și 32 din Legea nr. 192/2021 privind unele măsuri temporare referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagieri, precum și la concursul de admitere în magistratură.

(2) Verificările privind îndeplinirea condiției bunei reputații se fac de către comisia de organizare a concursului, cu respectarea legislației în vigoare referitoare la protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

(3) În termen de 10 zile de la susținerea ultimei probe a examenului de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, auditorii de justiție au obligația de a depune la Institutul Național al Magistraturii următoarele documente:

a) adeverințe eliberate de primării și/sau, după caz, de administrațiile financiare de la domiciliile avute în ultimii 2 ani din care să rezulte, dacă este cazul, natura și tipul contravențiilor comise și sancțiunile contravenționale aplicate în această perioadă;

b) certificatul de cazier judiciar;

c) declarația pe propria răspundere privind precizarea domiciliului avut în ultimii 2 ani;

d) orice alte înscrisuri pe care le consideră relevante pentru verificarea îndeplinirii cerinței de bună reputație.

(4) Institutul Național al Magistraturii verifică documentele prevăzute la alin. (3). Constituie obiect al verificării privind buna reputație, în condițiile alin. (7), și datele cuprinse în dosarul profesional al auditorilor, întocmit pe durata urmăririi cursurilor în cadrul Institutului Național al Magistraturii, inclusiv eventualele sancțiuni disciplinare aplicate în această perioadă, pentru care nu a intervenit radierea.

(5) Rezultatele verificărilor prevăzute la alin. (4) se consemnează în cuprinsul unui raport unic cu privire la toți absolvenții, care se înaintează Plenului

Consiliului Superior al Magistraturii. În cazul în care se constată că, în privința unuia sau mai multor candidați, se conturează indicii că aceștia nu s-ar bucura de o bună reputație, raportul cuprinde motivele pentru care se apreciază că nu este îndeplinită condiția bunei reputații, constând în analiza faptelor persoanei în cauză și aplicarea criteriilor prevăzute de lege situației de fapt reținute.

(6) Pe baza acestui raport, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște cu privire la îndeplinirea condiției bunei reputații.

(7) Pentru stabilirea condiției bunei reputații sunt analizate:

a) faptele pentru care absolvenților li s-au aplicat sancțiuni contravenționale în ultimii doi ani;

b) faptele pentru care absolvenților li s-au aplicat sancțiuni disciplinare pe durata urmăririi cursurilor în cadrul Institutului Național al Magistraturii, pentru care nu a intervenit radierea.

(8) Nu se bucură de o bună reputație persoana care a fost sancționată contravențional în ultimii doi ani sau a fost sancționată disciplinar pe durata cursurilor în cadrul Institutului Național al Magistraturii, pentru fapte în raport cu care numirea acesteia în funcția de judecător stagiar sau procuror stagiar nu ar fi conformă cu onoarea și probitatea specifice acestor funcții sau ar aduce atingere prestigiului justiției, la stabilirea bunei reputații avându-se în vedere următoarele criterii:

a) gravitatea faptei, astfel cum rezultă din natura acesteia și din împrejurările în care a fost săvârșită, din forma și gradul de vinovăție, precum și din sancțiunea aplicată;

b) conduita persoanei înainte și după săvârșirea faptei, care relevă perseverența în săvârșirea unor fapte de natura celor prevăzute la alin. (7), sancționate ca atare.

(9) Absolvenții Institutului Național al Magistraturii care nu se bucură de o bună reputație nu pot fi numiți ca judecători sau procurori stagiași și sunt obligați să restituie bursa de auditor de justiție și cheltuielile de școlarizare.

SALARIZAREA PERSONALULUI DIN SISTEMUL NAȚIONAL DE ÎNVĂȚĂMÂNT DE STAT - O.U.G. NR. 57/2023

De Redacția Pro Lege

Actele modificate	Actul modificator	Sumar
<p>Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (M. Of. nr. 492 din 28 iunie 2017)</p> <p>O.U.G. nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 1186 din 9 decembrie 2022)</p> <p>O.U.G. nr. 53/2023 pentru stabilirea unor măsuri privind salarizarea personalului din sistemul național de învățământ de stat (M. Of. nr. 487 din 1 iunie 2023)</p>	<p>O.U.G. nr. 57/2023 pentru stabilirea unor măsuri privind salarizarea personalului din sistemul național de învățământ de stat (M. Of. nr. 514 din 12 iunie 2023)</p>	<p><i>- modifică: Legea-cadru nr. 153/2017: anexa nr. 1: Cap I lit. A;</i></p> <p><i>- introduce O.U.G. nr. 168/2022: art. I alin. (1[^]2)-(1[^]4);</i></p> <p><i>- abrogă: O.U.G. nr. 53/2023.</i></p>

În M. Of. nr. 514 din 12 iunie 2023 s-a publicat **O.U.G. nr. 57/2023 pentru stabilirea unor măsuri privind salarizarea personalului din sistemul național de învățământ de stat.**

Redăm, în cele ce urmează, modificările aduse prin respectivul act normativ.

Legea-cadru nr. 153/2017**Anexa nr. 1: Cap I lit. A din****Noua reglementare**

Conform noii reglementări, la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, anexa I cap. I lit. A **se modifică** și se înlocuiește cu anexa la prezenta ordonanță de urgență.

Vă precizăm că anexa face parte integrantă din O.U.G. nr. 57/2023.

Art. I alin. (1²)-(1⁴) din O.U.G. nr. 168/2022**Noua reglementare**

La articolul I după alineatul (1¹) **se introduc** trei noi alineate, alin. (1²)-(1⁴), cu următorul cuprins:

„(1²) Începând cu salariile aferente lunii iunie 2023, prin derogare de la dispozițiile art. 12 alin (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, salariile de bază ale personalului care ocupă funcțiile prevăzute în anexa nr. I cap. I lit. A la aceeași lege se stabilesc la nivelul salariilor de bază prevăzute de această lege pentru anul 2022.

(1³) Începând cu salariile aferente lunii iunie 2023, prin derogare de la dispozițiile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, salariile de bază aflate în plată pentru personalul didactic auxiliar din cadrul bibliotecilor universitare, precum și pentru celelalte categorii de funcții prevăzute în anexele la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, și care au calitatea de personal didactic auxiliar, conform Legii educației nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și care își desfășoară activitatea în sistemul național de învățământ, se majorează cu suma de 1.300 de lei fiecare.

(1⁴) Începând cu salariile aferente lunii iunie 2023, prin derogare de la dispozițiile art. 12 alin (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, salariile de bază stabilite potrivit alin. (11) pentru personalul nedidactic din sistemul național de învățământ se majorează cu suma de 400 de lei fiecare. Această sumă se acordă și pentru personalul nedidactic încadrat la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată”.

O.U.G. nr. 53/2023**Noua reglementare**

O.U.G. nr. 53/2023 pentru stabilirea unor măsuri privind salarizarea personalului din sistemul național de învățământ de stat **se abrogă**.

Art. III din O.U.G. nr. 57/2023

„(1) În aplicarea art. II, la stabilirea cuantumului brut al salariilor de bază ale personalului, aferent lunii iunie 2023, se are în vedere această lună, în integralitate.

(2) Grila de salarizare aplicabilă sistemului național de învățământ începând cu 1 ianuarie 2024 se stabilește pornind de la salariul mediu brut pe economie, utilizat la

fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul 2023 pentru profesori debutanți/asistenți universitari.

(3) Personalul didactic, personalul didactic auxiliar și personalul nedidactic din sistemul de învățământ de stat beneficiază, începând cu 1 ianuarie 2024, de 50% din diferența stabilită între salariul de bază aflat în plată și salariul de bază stabilit prin grila de salarizare în vigoare la 1 ianuarie 2024.